

ת"פ 1570/04/19 - בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד פאדי חאסקיה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 1570-04-19 מדינת ישראל נ' חאסקיה

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ראזי בטחיש

נגד

הנאשם

פאדי חאסקיה

ע"י ב"כ עו"ד אשר חן

מזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; והסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1980, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 **ותקיפת קטין על ידי אחראי**, בניגוד לסעיף 368ב(א) לחוק העונשין. הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן באה לאחר שנשמעו 5 עדי תביעה, בהם הקטין-המתלונן (להלן - **הקטין**) ורופאה באמצעותה הוגש התיעוד הרפואי הרלוונטי (**ת/1**).

2. על פי העובדות, במועד הרלוונטי היו הנאשם ו-א.א. בני זוג אשר התגוררו בטירה ולהם שלושה ילדים קטינים, בהם הקטין, יליד 3.6.07. במהלך הרבע הראשון של שנת 2019, בשעת צהריים, עת הלך הקטין ברחוב בטירה פגש בו הנאשם. בהמשך, תפס הנאשם את הקטין ותקף אותו במכות אגרוף בידו הימנית, צבט אותו ובעט ברגלו השמאלית, ובהמשך איים שיפגע בו. בתגובה, בכה הקטין, ביקש מהנאשם שיניח לו וברח מהמקום. כתוצאה ממעשיו, נגרמו לקטין המטומה על גב אמת יד ימין ומכאוב ברגל.

3. בהתאם להסדר הטיעון הוסכם שיתקבל תסקיר נפגע עבירה ביחס לקטין וכן תסקיר של שרות המבחן לענין העונש. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

תסקיר נפגע עבירה

4. מתסקיר נפגע עבירה מיום 5.4.21 עלו עניינים רבים שיוחסו לנאשם על ידי נפגע העבירה ועל ידי אמו, עבירות רבות וחמורות יותר מאשר מיוחסות לו בכתב האישום, ומטבע הדברים הנזקים הפיזיים והנפשיים שנטען שנגרמו לקטין באו, בין היתר, כתוצאה ממעשים אלה. ואולם, ברור שגזר הדין לא יחרוג מהמסגרת העובדתית והדיונית עליה הסכימו הצדדים במסגרת כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון.

כאמור, אמו של הקטין תיארה מערכת יחסים אלימה ופוגענית עם הנאשם לאורך 14 שנים, עד פרידתם. היא תיארה שהקטין עדיין חושש מפני הנאשם כשמזה שנתיים אין לו קשר עם הנאשם והנאשם לא יודע היכן מתגוררים בני המשפחה. אמו של הקטין תיארה כיצד נודע לה שהנאשם תקף את הקטין וכשהגיעה לבית אמה, שם התגוררו, ראתה את הקטין כשהוא מפוחד ולא מפסיק לבכות. לאחר שניגשו להגיש תלונה במשטרה היא לקחה אותו לבית החולים שם טיפלו בפציעתו. לדבריה, עד היום סובל הקטין מכאבים ברגלו. היא סיפרה שמגיל 3 סובל הקטין מ"טרור" בתא המשפחתי, כשלאחר שהנאשם איים עליו כמתואר בכתב האישום המתוקן, חווה הקטין התפרקות נפשית, עד כדי פגיעה עצמית ונזקקות לטיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים. כך, מדו"ח סיכום טיפול מהמרפאה לבריאות הנפש מחודש דצמבר 2019 עלה שהקטין במצוקה נפשית, הוא סובל ממצב רוח ירוד, אי שקט, מתח, קשיי ויסות, התקפי חרדה, קשיי שינה, התנהגויות של פגיעה עצמית ותופעות פוסט טראומטיות נוספות. עלה חשד להתעללות פיזית ונפשית של הנאשם בקטין. לאחר טיפול מרפאתי אובחן הקטין כסובל מתסמונת פוסט טראומטית, הפרעת קשב וריכוז והפרעת הסתגלות. לדברי האם, הקטין חווה סיוטים בשינה וזכרונות טראומטיים מהאלימות שהפנה כלפיו הנאשם צפים לתודעתו ללא הכנה מוקדמת. כיום הקטין מטופל בתרופות פסיכיאטריות אשר מסייעות לו להירדם בלילה.

לטענת האם, לאחר שהנאשם יצר קשר עם הקטין ואיים עליו שאם לא יסיר את התלונה יהרוג אותו, ביצע הקטין פגיעה עצמית ונזקק להתערבות רפואית. לדבריה, בשל חששו של הקטין מהנאשם, נאלצו בני המשפחה לעזוב את טירה ליישוב מרוחק. עוד תיארה האם כיצד העובדה שנאלצה להתמודד עם מצבו הנפשי המתואר של הקטין השפיעה על המשפחה כולה ועל בנותיה האחרות בפרט, ללא כל תמיכה מהמשפחה המורחבת. אמו של הקטין ביקשה שבית המשפט יגזור עונש שיהלום את מעשיו של הנאשם ותוצאותיהם, עונש שיכלול מאסר בפועל. כך ביקש גם הקטין והוסיף שהוא פוחד מהנאשם.

תסקיר שרות המבחן

5. מתסקיר שרות המבחן מיום 29.11.21 עולה שהנאשם, כבן 41, עובד כמאבטח בחברת שמירה, גרוש ואב ל-3 ילדים בגילאי 9-13 הנמצאים במשמורת האם. הנאשם נישא בשנת 2005 ובשנת 2008 נפצע ברגלו בתאונת עבודה והפסיק לעבוד, עובדה שהביאה לחובות כספיים. אז גרושתו החלה לעבוד ולתפיסתו החלה להזניח את צרכיו וצרכי הילדים. אז גם החלה ההתדרדרות במערכת היחסים עד לגירושין בשנת 2019, מאז אינו פוגש את ילדיו. בימים אלה פנה לבית הדין השרעי לקבלת משמורת על ילדיו לאור נישואיה בשנית של גרושתו.

הנאשם נעדר עבר פלילי ואין לחובתו תיקים תלויים ועומדים.

הנאשם התקשה ליטול אחריות על ביצוע העבירות ומזער מחומרתן. הוא תיאר שביום האירוע פגש בבנו הקטין וביקש ממנו להתלוות אליו על מנת שיסיעו לחוג בו למד, אך כשהקטין סירב והחל לברוח לכביש באופן שסיכן אותו איבד

שליטה על עצמו וסטר לו. הוא ביטא חרטה על התנהגותו וטען שמדובר באירוע נקודתי שאינו מאפיין דפוסי.

בשיחה עם אם הקטין מסרה את אותם הדברים שסיפרה לקצינת המבחן במסגרת תסקיר נפגע העבירה.

מדו"ח מחודש נובמבר 2021 שהתקבל מגורמי הטיפול בטירה עלה שהמשפחה מוכרת לשירותי הרווחה משנת 2010, אז פנתה האשה לעזרה קונקרטיה וחומרית. בהמשך, לאחר שהגיעה חבולה, נשלחה למקלט לנשים מוכות, אך לאחר זמן מה יצאה על דעת עצמה וחזרה לחיים משותפים עם הנאשם. בתחילת שנת 2019 עזבה האשה את הבית ועברה להתגורר בבית הוריה, ובחודש מרץ 2019 הגיע הקטין לבית חולים "מאיר" לאחר שנחבל ברגלו ובידו על ידי הנאשם והומלץ על טיפול נפשי בבית חולים "שלווה". בשל מצב נפשי קשה של הקטין ושל אחותו, הודרכה האם כיצד להתמודד עם קשייהם של הקטנים והנאשם לא שיתף פעולה עם גורמי הטיפול במחלקה ובמרפאה והתנגד שהילדים יטופלו במרפאה לבריאות הנפש, ולכן בכל פעם שהקטנים נזקקו לטיפול, עירבו הרשויות עו"ס לחוק הנוער. בחודש נובמבר 2020 התקיימה "וועדת החלטה לדרכי טיפול" בעניינם של הקטנים בה נקבעה תכנית טיפול לילדים מחייבת לשני ההורים. הטיפול היטיב את מצבם. עם מעבר האם והקטנים לאום אל פחם הופנו הקטנים לטיפול רגשי נפשי, הבת האמצעית סודרה במועדון טיפולי והבן הבכור הופנה לטיפול מחלקת נוער בסיכון.

שרות המבחן התרשם מנאשם בעל דפוסי אלימות נוקשים וקשים, מתקשה להכיר בבעייתיות שבהתנהגותו ולהבין פגיעתו בגרושתו ובילדיו ומשליך האחריות עליהם. כמו כן, הוא ממוקד במצבו האישי והמשפטי. לאחר בחינת גורמי סיכון וסיכוי לשיקום הגיע שרות המבחן למסקנה שלא ניתן לשלול סיכון להתנהגות בעייתית ואלימה מצד הנאשם.

משלא נוצר פתח להמשך קשר עם השרות נמנע שרות המבחן מלהמליץ על ענישה שיקומית והמליץ להטיל עונש קונקרטי לצד מאסר על תנאי מרתיע.

טיעוני ב"כ הצדדים

6. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם וטען שהפגיעה בהם היא משמעותית משמעשי האלימות שהפנה הנאשם כלפי בנו הקטין בוצעו על ידי מי שאמור להגן עליו ולספק לו בטחון. התובע הפנה לפסיקה ממנה עולה שיש להתייחס בחומרה לעבירות אלימות המבוצעות בתוך התא המשפחתי, כאשר לא בכדי קבע המחוקק עונש של 7 שנות מאסר לצד עבירה של תקיפת קטין על ידי אחראי. מעבר לפגיעה הפיזית, הותיר המעשה גם פגיעה נפשית בקטין כעולה מתסקיר נפגע העבירה שהוכן בעניינו, פגיעה שתלווה אותו כל חייו ותשפיע בוודאי על עתידו וחיו באספקטים רבים. התובע עתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים. נוכח תסקיר שלילי המלמד על היעדר לקיחת אחריות, אי הירתמות להליך טיפולי ונוכח העובדה שהקטין נאלץ להעיד בבית המשפט, על כל המשמעויות הנלוות לכך, ביקש התובע למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם, כך שיעמוד על 12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי לקטין.

ב"כ המאשימה הגיש פסיקה.

7. ב"כ הנאשם טען שכתב האישום המקורי ייחס לנאשם עבירות חמורות בהרבה של ריבוי עבירות איזמים וגרימת שבר תלישה בבסיס המסרק בכף רגלו של הקטין, ועל כן, שמיעת עדותם של הקטין והרופאה היתה מוצדקת, שכן הרופאה הבהירה שלא נגרם לקטין שום שבר ברגל ואף סתרה את עדותו של הקטין לפיה רגלו הושמה בגבס למשך

חודשיים. בנסיבות אלה, לא בכדי תיקנה המאשימה את כתב האישום כך שעתה מיוחסת לנאשם בעיטה ברגלו של הקטין שהסבה לו מכאוב בלבד. לדברי הסניגור, עוד בהליך המעצר עד תום ההליכים התריעה ההגנה על הטעות שנפלה בכתב האישום המקורי ואף הפנתה לחוות דעת נגדית שהמאשימה לא טרחה לעמתה עם הרופאה שהעידה. לו היתה עושה כן היו נחסכים מהנאשם הייסורים שעבר - הוא שהה במעצר מלא במשך 37 ימים; שהה במעצר באיזוק אלקטרוני במשך חמישה וחצי חודשים בבית אחותו בג'ת, הרחק ממקום מגוריו; ובמשך 161 ימים היה נתון ב"מעצר אדם". בניגוד למצטייר מתסקיר נפגע העבירה ומתסקיר שרות המבחן טען הסניגור שבמהלך שהותו של הנאשם במעצר בית, יזמה עמו גרושתו שיחת טלפון ממספר חסוי, ולאחר מכן הגישה נגדו תלונה שכביכול איים עליה. למזלו של הנאשם השיחה היתה מוקלטת והתברר שהיא זו שאיימה עליו, ועל כן הוגש נגדה כתב אישום בגין עבירת איומים, לפיו איימה על הנאשם "שתשלח שני אנשים שיירו לו בראש" (נע/1). לדברי הסניגור הגרושה היא זו שמונעת מהנאשם ליצור קשר עם ילדיו ולאחרונה הוא הגיש תביעה לבית הדין השרעי על מנת לאפשר לו להיפגש עמם. נטען שהנאשם נעדר עבר פלילי, לא פתוחים נגדו תיקים נוספים ומאז ביצוע העבירות לא יצר קשר עם המעורבים. לפיכך, עתר הסניגור להסתפק בהטלת עונש של מאסר על תנאי בלבד. לחילופין, ובמידה ובית המשפט סבור שיש להטיל עליו עונש מאסר, ביקש שתילקח בחשבון התקופה שהיה נתון במעצר ובמעצר באיזוק אלקטרוני.

דין והכרעה

8. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם ידועים ומוכרים ועניינם שמירה על שלמות הגוף והנפש; שמירה על בטחונו האישי של אדם; שמירה על שלווה חיו של אדם; שמירה על שלמות התא המשפחתי ומניעת פגיעה בו; ושמירה על התפתחותו התקינה של קטין והקניית בטחון אישי והגנה מצד הורה, אשר אחראי עליו.

בכל אלה פגע הנאשם, כאשר מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו **לא היתה נמוכה**, זאת כנלמד מנסיבות ביצוע העבירות - הקטין היה כבן 12 שנים בעת הרלוונטית, לקראת גיל ההתבגרות, תקופה בה מתפתח ומתעצב אופיו, תקופה בה אירועים אלימים שהוא חווה - בעיקר מצד בני משפחה - עלולים להשפיע ולחבל בהתפתחותו התקינה; הנאשם, מתוקף היותו אביו, היה אחראי על הקטין; הנאשם, ללא כל סיבה, תפס את הקטין ברחוב, בשעת צהריים, ותקף אותו במכות אגרופ בידו, צבט אותו ובעט ברגלו. בהמשך, הוסיף ואיים שיפגע בו; מצוקתו של הקטין נלמדת מהעובדה שהוא בכה וביקש מהנאשם שיניח לו ולאחר מכן ברח מהמקום; לקטין נגרמו חבלות כתוצאה ממעשה התקיפה - הוא סבל מהמטומה על גב אמת היד (תמונות, ת/2) וממכאוב ברגל (תעודה רפואית, ת/1).

ואולם, יותר מפגיעות פיזיות, סבל הקטין - ועודנו סובל - מפגיעה נפשית. אף אם אקח בזהירות ובערבון מוגבל את כלל הנאמר בתסקיר נפגע העבירה (שכן, כאמור, לא יוחסו לנאשם עובדות או עבירות נוספות מלבד הנטען בכתב האישום, בודאי לא בהיקפים ובעוצמות כפי שטענה גרושתו במסגרת תסקיר נפגע העבירה), הרי שברי - והענין אינו טעון ראיה, שכן מדובר בנסיין חיים המצטבר, לצערי, מעיסוק בתיקים מסוג זה - שבסבירות גבוהה קטינים רכים בשנים הסובלים מאלימות מצד אחד מהוריהם יסבלו מתסמינים פוסט טראומטיים שיתבטאו, בין היתר, בהשפעה על המצב הרגשי, במצב רוח ירוד, בחרדה, בקשיי שינה ובקשיי תפקוד נוספים. מכל אלה, למרבה הצער, סובל הקטין והוא ממשיך להיות מטופל על ידי מערכת בריאות הנפש. צודק, איפוא, התובע באומרו שהקטין, למרבה הצער, ימשיך לסבול מתסמינים אלה, באופן שעלול לחבל בעתידו ובהתפתחותו התקינה.

9. עוד בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לקחתי בחשבון לקולא את העובדה שלא מדובר ברף אלימות

גבוה; האלימות שנקט בה הנאשם לא הותירה בקטין נזק פיזי (לא נעלמו מעיני דברי אמו של הקטין לפיהם עדיין, לעיתים, סובל הקטין מכאבים ברגלו); האיום שהופנה כלפי הקטין אף הוא לא היה ברף גבוה; והאירוע לא ארך זמן רב והופסק לאחר שהקטין ברח מהמקום, מבלי שהנאשם רודף אחריו או ממשיך את מעשיו.

10. נוכח מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות, כמפורט לעיל, ומדיניות הענישה הנוהגת, הקוראת להחמרה בענישת עבריינים הפוגעים בילדיהם הקטינים, כדי הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים.**

11. את עונשו של הנאשם מצאתי למקם מעל לתחתית מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל, אך לא מצאתי להורות שהנאשם ירצה את עונש המאסר מאחורי סורג ובריוח כעתירת המאשימה, אלא נראה שמהנסיבות שיפורטו להלן, מטרות הענישה יושגו גם אם הנאשם ירצה את עונש המאסר בעבודות שרות ולא בכליאה ממשית.

א. לא יכול לקום חולק שתסקיר שרות המבחן אינו חיובי - הוא מצביע על נאשם בעל דפוסי חשיבה נוקשים ובעל דפוסים אלימים; על אי נטילת אחריות מלאה; על היעדר אמפתיה לנפגע העבירה; על חוסר רצון להשתלב בהליך טיפולי; ועל העובדה שהנאשם מרוכז במחירים האישיים שהוא משלם ובמצבו המשפטי. זאת ועוד, עולה מהתסקיר שהנאשם הערים קשיים כשהרשויות ניסו לשלב את הקטינים בטיפולים נפשיים ורגשיים; הוא גם אינו בקשר עם הקטינים מזה כשלוש שנים, כאשר רק עתה, משנישאה גרושתו בשנית, הגיש בקשה לבית הדין השרעי להעבירם למשמורתו.

ב. מנגד, לקחתי בחשבון את העובדה שכתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי, כאשר כתב האישום המקורי ייחס לנאשם עבירות חמורות בהרבה, הכוללות ריבוי עבירות איומים וגרימת חבלה חמורה לקטין בדמות שבר ברגלו. למעשה, נראה שכפירת הנאשם בכתב האישום המקורי ושמיעת עדותם של הקטין והרופאה היתה מחויבת המציאות, שכן רק לאחר שמיעת אותן עדויות הבינה המאשימה שקיים פער משמעותי בין עובדות כתב האישום המקורי לבין שאירע בפועל. על כן, לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שהקטין העיד בבית המשפט, עדות שהביאה, בין היתר, לתיקון המשמעותי בכתב האישום.

ג. מבלי לפקפק באמינות דברי גרושתו של הנאשם לפני עורכת תסקיר נפגע העבירה - דברים שברובם נתמכו בראיות חיצוניות ואובייקטיביות דוגמת דו"חות סוציאליים, דו"חות טיפול ודיווחי גורמי הרווחה - הרי שיש ליתן משקל מסוים לכך שבמהלך שהותו של הנאשם במעצר בית מלא האשימה אותו גרושתו בכך שאיים עליה, כאשר חקירת המשטרה העלתה שדווקא היא היתה זו שאיימה על הנאשם שתשלח שני אנשים שיירו לו בראש (כתב אישום, נע/1).

ד. הנאשם נעדר עבר פלילי, אין לחובתו תיקים תלויים ועומדים והוא לא שב להסתבך בביצוע עבירות לאחר העבירות שביצע בתיק זה (בשנת 2019).

ה. הנאשם היה עצור בגין תיק זה למעלה מחודש, לראשונה בחייו, לאחר מכן היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני למשך למעלה מחמישה חודשים ולאחר מכן היה נתון ב"מעצר אדם" כחמישה חודשים נוספים. בנסיבות אלה, נראה שהנאשם הפיק את הלקחים מההליך הפלילי שננקט נגדו ואשר הציב לו

גבול.

12. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות.

הנאשם ירצה את עונש המאסר בעבודות שרות כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 10.1.22, ובהסכמתו, במתנ"ס פולג-עיר ימים, רח' ברמן בני 6, נתניה, 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 13.3.22 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, עבודות שרות, שלוחת מרכז, רמלה.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יבצע את עבודות השרות ובמידה ויפר הוראותיו של הממונה על עבודות השרות ונהליו, יהיה מוסמך הממונה על עבודות השרות להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השרות והנאשם ירצה את יתרת עונשו במאסר ממש.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים.

ג. פיצוי לנפגע העבירה (הקטין ב.ב.) בסך 15,000 ₪, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל ביום 15.2.22. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז שבט תשפ"ב, 19 ינואר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד , הנאשם ובאת-כוחו עו"ד צופית טל.